

ఎదురు తిరిగిన గాలి

కవచం :
శ్రీ కూతురు రాంరెడ్డి

బిడెళ్ళుగా ధనరాజు, చౌదరయ్యల మధ్య రాచుకున్న అగ్గి చల్లారిపోయింది. ధనరాజు ఆబ్బాయి! చౌదరయ్య కూతురూ హైదరాబాదులో డిదువుకుంటూ ప్రేమించుకొని వెళ్ళి చేసుకున్నందువల్ల. వాళ్ళు వాళ్ళు వియ్యంకులై పోయారు, వియ్యంకులై పోవడంవల్ల వాళ్లలో చల్లారిన అగ్గిబూడిదనుకూడా గాలికి వదిలేశారు.

ఊరంతా సంతోషించింది. మీరూ మీరూ వియ్యంకులై కక్షలూ కావేశాలు మట్టిపెట్టుకున్న మీవల్ల మాజీవితాలు బాగుపడతాయంది. ఇకముందుకూడా ఇరువురిమధ్య వైరముండకూడదని ఊరంతా పోలేరమ్మకు మొక్కుకుంది.

కాని వారిద్దరి కుడిభుజాలైన అప్పలస్వామి, ఏడుకొండలు మొహాలు పేలిపోయాయి. కత్తివాచేసినా నెత్తురు చుక్కలేకుండా ఐపోయాయి. ఊరంతా సంతోషిస్తుంటే వారు ఏడుస్తున్నారు. ఇక వాళ్ళబ్రతుకులు దుర్భరమై పోయాయని నెత్తిన గుడ్డ లేసుకున్నారు. ఏం చేయాలో తోచక ఒకరోజు పోలేరమ్మ గుడిముందు చెట్టుక్రింద ఇరువురూ సమావేశమయ్యారు.

‘ఏడుకొండలూ! ఇన్నాళ్ళూ వాళ్ల ఉప్పుతిని ఎ చీకూ చింఠా లేకుండా బ్రతికాం. ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ ఏకమై మనల్ని తన్నేసి - వారి బాయల్లోకికూడా రానివ్వడం లేదు. ఇక మనకు దారేదీ? అన్నాడు అప్పలస్వామి.

‘నేనూ అదే ఆలోచిస్తున్నాను. ఇన్నాళ్ళూ వాళ్ల బలం చూసుకొని, వాళ్ళచాయల్లో మకుటంలేని మహారాజుల్లా వెలిగిపోయాం. వాళ్ళు ఏకమయ్యాక, ఉప్పుకూడా మనకు పుట్టడంలేదు, ఈ వూళ్లో కుర్రాళ్ళువైతం దగ్గరికి రావెవ్వడంలేదు. ఇక మనం ఈ వూళ్ళో ఉండేకంటే ఏవట్టుమో వెళ్ళి కూలి చేసుకోవడం నయం’ అన్నాడు ఏడుకొండలు.

‘అలా నెరుత్సాహపడకు కొండలూ. మనం మూతిమీద మీసమున్న మగాళ్ళం. కార్యరంగంలోకిదూకితే సాధించక పోము.’

- ‘అయితే ఏం చేద్దామంటావ్.’
- ‘వచ్చింది....’
- ‘ఏమిటది?’
- ‘ఒక బ్రహ్మాండమైన ఆలోచన.’
- ‘ఏమిటి?’

‘చెబుతాను,’
‘త్వరగా చెప్పవయ్యా.’

‘వాళ్ళిద్దరో తిరిగి వైరం కలిగించాలి. చల్లారిన అగ్గి తిరిగి రాచుకోవాలి. ... అంతే కదూ?’ అన్నాడు అప్పలస్వామి కళ్ళింతచేసి.

‘అవును, అదే మనక్కావాలి. అప్పుడే మన బ్రతుకులకు విలువేర్పడుతుంది’ అన్నాడు ఏడుకొండలు,

‘ఈరాత్రే నువ్వెళ్ళి ధనరాజు పంటకాలువ తెగ్గొట్టి, చౌదరయ్య పొలంలోకి కట్టేయ్. నేవెళ్ళి చౌదరయ్య పొలం కొంతకోసి ధనరాజు పొలంలో పెట్టేస్తా. ఎలా ఉంది ఆలోచన?’ అంటూ లంకచుట్ట వెలిగించుకున్నాడు అప్పలస్వామి.

‘బ్రహ్మాండంగా ఉంది. కానీ....’

‘కానీలేదు, గీనీలేదు. పద, ఎవరైనా చూస్తారు’ అంటూ ఏడుకొండలు వెన్ను తట్టాడు అప్పలస్వామి.

వసారాలో వాలుకుర్చీలో కూర్చొని, చార్మినార్ సిగరెట్టు నోట్లో పెట్టుకొని, అగ్గిపుల్ల వెలిగించి - గేటుదాటి పిల్లిలా వస్తున్న అప్పలస్వామిని గ్రహించి, సిగరెట్టు అంటించుకొని వెలుగుతున్న అగ్గిపుల్లను ‘ఉప్’ మని ఆర్పి దూరంగా విసిరాడు ధనరాజు.

అప్పలస్వామివచ్చి అతనిముందు అతి వినయంగా మెలికలు తిరిగిపోతూ నుంచున్నాడు.

ధనరాజు రెండు దమ్ముల్లాగి సిగరెట్టు పొగలోకిచూస్తూ, ‘ఏం అప్పలస్వామీ చాన్నాళ్ళకు కన్పించావ్?’ అన్నాడు.

‘అబ్బే, ఏం లేదండీ.... మిమ్మల్నొక్కసారి చూసి పోదామని ... చూసిపోదామని’ గొణిగాడు.

‘చూశావుగా! ఇక వెళ్ళు....’

‘అమ్మమ్మమ్మ! అంతమాటంటే చచ్చిపోతాను, ఇన్నాళ్ళూ మీ కాళ్ళక్రింద చెప్పలాగా బ్రతికినాను. మిమ్మల్ని ‘రోజుకొక్కసారైనా చూడకుంటే నేను బ్రతకలేనండీ’ అంటూ అప్పలస్వామి ధనరాజు కాళ్ళదగ్గరకు చేరాడు.

ధనరాజు ఒకసారి సిగరెట్టు ధమ్ములాగి: 'నాకూ అలాగే అనిపిస్తుందయ్యా! ఎప్పుడూ నా వెన్నంటి తిరుగుతూ- నా బాగోగులు చూసుకునే నిన్ను వదులుకోవడం నా కుడి భుజాన్ని పోగొట్టుకున్నట్లనిపిస్తుంది. ఏంచేస్తాం. నీతో అవసరం తీరిపోయింది' అన్నాడు.

'నాతో మీకు అవసరం ఉన్నా, లేకపోయినా, మీ పాలేరుగానన్నా నన్ను దగ్గరికి తీయండి. మీ యింటిముందు కుక్కలా పడుంటాను' అంటూ ధనరాజు కాళ్లు పట్టుకొని అతని అజ్ఞకోసం అతని కళ్ళల్లోకి చూడసాగాడు అప్పల స్వామి.

'పదే, మాత్రాంలే
'అమాటంటే చచ్చిపోతాను. పిల్లా పాపా కలిగినోణ్ణి' అంటూ అతనికాళ్ళు గట్టిగా పట్టుకున్నాడు అప్పలస్వామి,
'సరే లేవయ్యా; నువ్వింతగా అడుగుతూంటే కాదంటానా.'

సంతోకంగా గుండెనిండా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు, అప్పలస్వామి.

'ఊ! ఇంతకీ ఊరంతా ఏమంటుంది?' అంటూ ప్రశ్నించాడు ధనరాజు.

'ఊతుకేంటండీ. మీరూ చౌదరయ్యగారూ వియ్యంతులై, మీరూ మీరూ కలిసిపోయాక రోజూ పండగా చేసుకుంటున్నట్టుంది.'

తృప్తిగా చిరునవ్వు విడిచాడు ధనరాజు.

'అన్నట్టు, అయ్యా! నిన్నసాయంత్రం బుద్ధిపట్టి మీ పొలంకేసి వెళ్ళాను. అక్కడ చౌదరిగారు నుంచొని వాళ్ళ పాలేరుతో మీ నీరంతా వాళ్ళపొలాలికి తిరక్కట్టించుకున్నాడండీ! మళ్ళీ ఇవేమిటండీ వైరానికి నాంది పలుకుతున్నాడు....' అంటూ విషప్రయోగం చేశాడు అప్పలస్వామి.

ధనరాజు అమాటలకు ఉద్రిక్తుడై సిగరెట్టును నేలకేసి కొట్టి, కాలితో కసిగా నలిపి— 'ఏషిటి! చౌదరయ్య నా పొలంనీరు తనపొలంలోకి తిరక్కట్టించుకున్నాడా? చూస్తాను, వాడిఅంతు చూస్తాను.' అంటూ, కుర్చీలోంచిలేచి— 'అప్పలస్వామీ' అంటూ శేతేశాడు. అప్పలస్వామి ఎంతో దూరంలో ఉన్నట్లు.

'అయ్యా! అంటూ చేతులు జోడించి నిలుచున్నాడు అప్పలస్వామి.

'మన పార్టీనంతా సిద్ధం చెయ్య. వాడి తిమిరితీర్చుందే నాకీలాతే నిద్రవట్టదు' అనేకంతో ఊగిపోయాడు ధనరాజు.

'అయ్యా! మీరట్టే తొందర

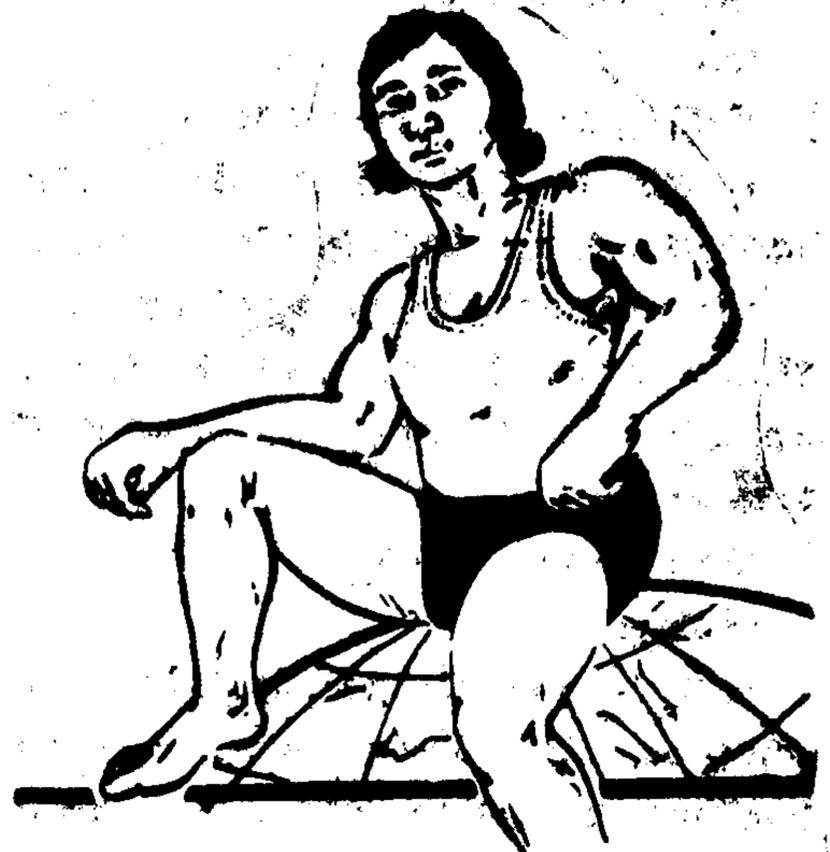
'నువ్వు నాకింకేం చెప్పక్కర్లేదు వెళ్ళు.. వెళ్ళి మన పార్టీని సిద్ధంచెయ్య. ఇవాళ చావిడికాడ తలకాయలు ఎగరాలి. నెత్తుర్లు పారాలి.'

'చిత్తం! అంటూ ఒళ్ళు తిలియని అనందంతో బయటికి వరుగెత్తాడు అప్పలస్వామి.

'ఏడుకొండలూ! నువ్వు చెబుతున్నది నిజమేనా? ధనరాజ్ నా పంటచేళ్ళు కోయించి, తన పొలంలో పెట్టిం చాడా! వాడికే పోయేకాలమొచ్చింది....?' చౌదరయ్య, కోపంగా ఆరిచాడు.

'అదీ నాకూ అరమై చావడం లేదండీ!' అవ్వ, అవ్వ, మీరిదరూ కలిసిపోయారని ఊరంతా సంబరపడుతుంటే మళ్ళీ ఇదేమిటండీ అతని నైజం అగ్గి రాచేసినట్లు, ఏమైనా

ఫోన్ నం.: 21286

Saradha
—KNITTING MILLS—
TIRUPUR-620004.

బపిథావారి ...
 ప్రత్యేక తయారీపులు
 , పీఫోర్, , చూన్త్రీ,
 , రావ్టూ, , నెలెక్ట్ ఓన్
 , దబ్ నెలెక్ట్.

ఇవే మా ప్రత్యేక తయారీపులైన
 జెట్టిలు - బనియన్లు.

తయారీచేసారు :

Phone : 22909

BAPITHA KNITTERS
 Lakshmi Nagar, Tirupur - 638 602.

కాంతంగా మీరూ మీరూ పరిశీలించుకోవాలిగానీ, తగవు
 ల్లోకి దిగడం భావ్యంకాదు' నెగనెట్టి నీళ్లు చిలకరిస్తున్నాడు
 ఏడుకొండలు.

'హూ... పరిష్కారం... కావాలనే చిచ్చుపెట్టిన ఆత
 వితో కాంతంగా పరిష్కారం ఎలా కుదురుతుంది, ఏడు
 కొండలూ.'

'ఏమైనా మీరు తగవుల్లోకి దిగడం మంచిది కాదు.'

'తోక ముడుచుకొని కూర్చోమ్మంటావా?'

'అబ్బే, అది కాదండీ!'

'మరి ...?'

'మీరొక్కసారి ధనరాజ్ గారి దగ్గరికిక్కెళ్లి ...'

అతనిమాటల్ని మధ్యలోనే తృంచేకాదు చౌదరయ్య.

ఏడుకొండలు కిక్కురుమనకుండా నోరు మూసుకున్నాడు.

'నేను వాడిదగ్గరికి వెళ్ళడం కల్లో జరగదు. వాడికే
 రోషం ఉందనుకుంటే నాకు అంతకంటే రెండంతలుంది.
 వాడు పులైతే నేను సింహాన్ని.' అంటూ ఆవేశంతో చాలీ
 నంతా ఉద్బిస్తూ—

'ఏడుకొండలూ....' అన్నాడు.

'అయ్యా!'

'మన పార్టీవాళ్ళందర్నీ ఇక్కడికి తీసుకురా. అతర్వాత
 జరగాల్సింది.... నేను చెబుతా.... అవేశం వచ్చాక కలతలు
 మొలకెత్తాక, వియ్యంకుడూ లేదు, సయ్యంకుడూ లేదు ...
 ఆరోజే ప్రెసిడెంటు గిరికి పోటీ చేసినప్పుడే టుర్ర విర
 గొట్టాల్సింది. క్షణంలో తప్పిపోయింది. వరే ఈరోజే
 చూస్తాను. చావడికాడ వాడి శవమైనా యెగరాలి.... లేదా
 న్నావైనా యెగరాలి వెళ్ళవయ్యా ఏడుకొండలూ. ఇంకా
 చూస్తావెందుకు' అంటూ ఏడుకొండలు నీవుపై ఒకటి
 పరిచాడు చౌదరయ్య.

అదెబ్బ గట్టిగా వడ్డా—నంతోనంతో విందిపోయిన
 అతడు ఏం చెప్పలేకుండా అక్కడినుండి కదిలాడు ఏడు
 కొండలు.

చావడికి కొంతదూరంలో ఇరువైపులా రెండుపార్టీలు
 నిలబడ్డాయి. జనం అందరిచేతులో క్రరలున్నాయి.

అంతా కోలాహలం.

రెండుపార్టీలు మెల్లగా ముందుకు అడుగేశాయి. ఆ
 పార్టీజనంముందు—ఒకవైపు ధనరాజ్. మరొకవైపు
 చౌదరయ్య. వాళ్ళ చేతుల్లోమా క్రరలున్నాయి.

ఇరువురి గుండెలూ ఎగరివడుతున్నాయి.

అప్పటివరకూ వారిరువురి ప్రక్కనున్న అప్పలస్వామి,
 ఏడుకొండలూ—పార్టీ పార్టీ చెరువైనాకాళ్ళీ ఫెనక్కి
 పోతున్నారు.

ఇరుపార్టీలలో కల్లోలం అధికంగా చెలరేగింది.
 ఊళ్లోని ముసలి ముతకవాళ్ళు, మరియు ఆడజనం ఎన్ని
 శవాల ఎగిరిపడతాయో - చ్చావిడి ఎంతటి నెత్తుటి మయ
 మవుతుందోనని గుండెలు బాదుకుంటున్నారు. పిల్లా పాపా
 రోడిస్తున్నారు. పార్టీల్లో ఉన్న భర్తలకోసం భార్యలు
 భోరుమవి ఏడుస్తున్నారు.

వెగలై రగులుతున్న రెండుపార్టీలు దగ్గరవుతున్నాయి.
 మరీ దగ్గరవుతున్నాయి. ఒకపే గోల, ఆవేశంగా అరు
 పులు.... తిట్లు.... ఉద్రిక్తత.... క్రరలన్నీ మెల్లగా వైకి
 లేస్తున్నాయి.

పార్టీలు పూర్తిగా దగ్గరికయ్యాయి.

కలసిపోయాయి.

ధనరాజ్, చౌదరయ్య ముందు నిలిచాడు.

వారిరువులు ఒకరిమొహం ఒకరు చూసుకున్నారు.

చిరునవ్వు నవ్వుకున్నారు.

కళ్ళు మీటుకున్నారు.

చేతుల్లోని క్రరను క్రిందపడేసి పెద్దగానవ్వి చేయి
 చేయి కలుపుకున్నారు.

ప్రక్కకు తప్పుకున్నారు.

తప్పుకొని—

'చూస్తారేమిట్రా వై నం. చితకతన్నండి పెదవల్ని.'
 అంటూ ధనరాజు పార్టీజనాన్ని అప్పలస్వామి మీదికి—
 చౌదరయ్యపార్టీజనాన్ని ఏడుకొండలమీదికి ఉసిగొలిపాడు.

ఆ పరిణామానికి ఊరంతా ముక్కున పేలేసుకుంది.